

**O patrz jak cię kocham!
Oto serce, które tak bardzo ukochało ludzi.**

MAŁA TAJEMNICA

„Mała tajemnica” polega na obraniu sobie jednej głębokiej myśli lub aktu strzelistego, który się codziennie jak najczęściej powtarza, by przez to wywrzeć decydujący wpływ na życie codzienne.

Powinna to być pierwsza i ostatnia myśl każdego dnia, którą należy sobie przypominać przy pracy, poza nią, na przechadzce i podczas odpoczynku, przy odwiedzinach i w rozmowie z innymi, przede wszystkim zaś w chwilach doświadczenia i ciężkich pokus, jak też przed trudniejszymi obowiązkami, a nawet gdy nas spotyka jakieś rozczarowanie lub rozgoryczenie.

„Mała tajemnica” ma się stać bodźcem i sprężyną wszystkich naszych myśli, pragnień i dążeń, ma nadać stały kierunek naszemu życiu duchowemu. Jest to myśl, którą trzeba ustawicznie oddychać, według niej żyć, cierpieć i ofiarowywać się.

„Mała tajemnica”, dobrze zrozumiana i należycie praktykowana, przyczyni się bardzo do pogłębienia życia religijnego i uświęcenia naszej duszy. Każdy święty posiadał swoją „małą tajemnicę”.

Naszą „małą tajemnicą” może być na przykład jedno z następujących zdań:

- O Jezu, wszystko dla Ciebie!
- O Jezu, kocham Cię z całego serca!
- O Jezu, chcę Ci sprawić jak najwięcej radości i przyjemności!
- O Jezu, Ty wiesz, że Cię pragnę miłować! (w chwilach pokusy i zniechęcenia)
- O Zbawicielu, ofiaruję Ci moją miłość!
- O Jezu, chcę być Ci wiernym!
- O Boże, ofiaruję Ci moje życie (prace) za grzeszników (lub: grzesznika)!

Praktykowanie „małej tajemnicy” wymaga pewnej ofiary, bowiem muszą jej towarzyszyć drobne, maleńkie ofiary życia codziennego. Nie ma „małej tajemnicy” bez ofiary. Nie można kochać Pana Jezusa i sprawiać Mu radości, a równocześnie uciekać przed każdą, nawet najmniejszą ofiarą. Bez ofiary nie ma prawdziwej miłości Bożej.

Sposobności do ofiar jest bardzo dużo: rano po przebudzeniu wstać natychmiast, chętnie pomagać w zajęciach domowych, iść na Mszę św. w dzień powszedni, zrezygnować z jakiejś przyjemności, zabawy czy widowiska, wybierać dla siebie trudniejszą pracę, chętnie pomagać lub usłużyć innym, panować nad swoim wzrokiem i językiem, nie narzekać i nie skarżyć się, hamować gwałtowność swej natury, przewycięzać niechęć do drugich, spełniać sumiennie swoje obowiązki itd.

„Mała tajemnica” nauczy cię mężnie pokonywać wszelkie trudności napotykane na drodze uświęcenia twej duszy, uczyni cię ofiarnym, wielkodusznym i wspaniałomyślnym.

„Mała tajemnica” zbliży cię do Jezusa i pozwoli już tutaj na ziemi zażywać szczęścia dziecka Bożego.

„Małą tajemnicę” można polecić także dzieciom przystępującym do I Komunii św. Wzbudzi w nich ona szlachetne współzawodnictwo w składaniu ofiar dla Jezusa. Wielką korzyść z praktykowania „małej tajemnicy” odnoszą dusze dążące do doskonałości, a zwłaszcza dusze ofiarne.

